

— Naš gosp. Nolli gostuje z veliko pohvalo kot operni pevec v Zagrebu.

— Predvčeranjim je zapel prvičkrat novi veliki Hilcerjev zvon v Št. Peterski cerkvi tako veličastno, da po vsej Ljubljani se je razlegal krasni glas njegov. „Zvon ne buči, kakor drugi zvonovi — je rekel nekdo, ampak glas njegov se mogočno razlega krog in krog.“ To je kratka, pa temeljita kritika.

— (Za uboge ubežnike iz Ercegovine in Bosne) so vredništvu „Novic“ izročili: gosp. Luka Robič 5 gld., gosp. Lipe Haderlap 3 gld., gosp. M. Erjavec, duhovnik v Šturji na Vipavskem nabranih 18 gold., gosp. J. Nakuš, župnik na Planini 5 gld., gospodinja Marija Povše 2 gold., Klementina Lulik, krčmarica v Šturji 1 gold., gosp. dr. Bleiweis 50 gld., gosp. Franjo Sovan 15 gld., gospodje črkostavci Blaznikove tiskarne 3 gold. Raznotero obleko so poslali: gosp. J. Kržič iz Senožeč, gosp. M. Kreč iz Ljubljane, neimenovana kuharica.

Za vse te milodare se vredništvo srčno zahvaljuje in živo prosi še drugih dobrotnikov in dobrotnic. Dvakrat dá, kdor hitro dá!

— (Samomori) so zdaj tudi v Ljubljani na dnevnem redu. Unidan se je neka romantična gospica v malem grabnu vtopila, nekega mladega človeka pa so našli v Ljubljanci poleg Fužin; v nedeljo sta bila dva možaka v mrlišnici pri sv. Krištofu; eden se je obesel v okolici Rožnika, drugi pa v jetnišnici na Gradu. — To vse so znamenja zadnjega časa, ko sta si turški fatalizem in brezverski indiferentizem brata postala; vsaj beremo očitno v časnikih, če s premislikom v vodo skočiš ali se obesiš, bogohulni izrek: „es hat der Vorsehung Gottes gefallen“!!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Cesarjevo lastnoročno pismo od 7. dne t. m. sklicuje letošnji shod delegacij na Dunaj 21. dne t. m.

— Minister Avstrijski in Ogerski notranjih zadev sta dala razglasiti, naj zdravniki, ki jih je volja stopiti v vojaško zdravniško službo, se oglasijo pri dotičnih uradnih. Ta razglas pač ne pomeni — večnega miru.

Iz Istre. — Kapitelj Poreško-Poljske škofije je prečistitemu škofu dr. Dobrili o ločitvi od te škofije in preselitvi v Trst izročil adresno, v kateri veje duh iskrenega priznauja in srčne hvaležnosti za blagor njegovo delovanje v tej škofiji.

Iz turškega bojišča so bila poročila zadnje dni preteklega tedna malo izostala, zdaj so pa jela bolj pogosto prihajati. O izdatnih vspehih Turških čet še oficijelna Turška poročila ne morejo nič posebnega naznanjati. Turki, katerih je od vseh krajev velike čete privrelo na bojišče, so vzeli Trebinje in Duški samostan — to je vse. Vendar so jim po najnovejših poročilih ustajniki še tu pot prepregli, tako, da Turki nimajo zveze niti med Mostarom niti med Dubrovnikom. Med tem je bilo več bitov, v katerih pa so bili zopet Turki, dasiravno jih je bilo mnogo več od ustajnikov, tepeni in nazaj vrženi. Velika moč ustajnikov je združena v jugozahodnem kotu, krog Nevesinja in nad Trebinjem, ker hočejo ostati blizu Črnogore, od katere se nadjajo pomoči vsaki hip. Zato so že vodje njihovi (med njimi tudi naš Hubmayer) bili v Cetinjah ter priganjali Črnogorce, naj bi stopili v boj. To se do zdaj še ni zgodilo, al po Črnigori že vse po boji diši in pri Grahovem stoji izdatno krdelo Črnogorcev pod poveljem knezovega tasta Vukotića. Tedaj so vse one novice, ki so se o ne-

odločnosti kneza Nikice po svetu trosile, izmišljene. Knez le čaka, kaj bo storila Srbska skupščina, ki se je 9. dne t. m. sešla, a še nič odločnega ne sklenila. V nagovoru svojem je knez Milan povdarjal, da mu bo vsa skrb ohraniti mir v deželi. Te besede se Turkom prijaznim listom ne zde grozilne ali pa vojsko pomenljive; al premisliti je, da bo knez moral skušati mir ohraniti tudi v svoji deželi, kar mu bo pa pri splošnem razdraženju Srbskega naroda težavno, ako se ne odloči za vojsko s Turki. Za predsednika skupščine je knez potrdil Kaljevića, za nadpoveljnika vse Srbske vojske pa Mil. Lešjanina, pod Ristićem bivšega vojnega ministra. — Pretekli teden je v Mostaru bil shod Evropskih posredovalcev; a poveljniki ustajnikov se niso brigali za nj; rekli so le, da bi prišli k razgovoru, ako bi bil shod v Dubrovniku. V Kosierovem so postavili v 5 točkah svoje pogoje, v katerih zahtevajo svobodo mohamedanskim podložnikom enako, samostojnost pod vladno kneza iz kake Evropske vladarske rodovine, ter sploh svobodo, kakor se spodobi človeku; Turčijo hočejo pripoznati kot nadpokroviteljico ter plačevati jej primeren tribut. Ta oklic sklepajo s sledečimi besedami: „Štiristo let bili smo raja, bili smo četa mrh, odslej pa hočemo biti ljudje; v to nam Bog pomagaj! Amen.“ — Ni težko spoznati, da Turška vlada teh pogojev ne bi sprejela, odjenjati pa ustajniki ne morejo in tako bo vse posredovanje zastoj. Ustajniki hočejo svobodo ali smrt; to so zatrdili že stokrat.

Iz vsega tega je razvidno, da upor na tem kraji ni še prav nič potihnil, marveč se čedalje bolje vtrjuje. Al tudi v Bosni ni tako tiho in mirno, kakor vladna Turška poročila trdijo. Okoli Staregradiške so vedno srdite bitve, zlasti pop Žarko ne dá Turkom nikjer miru. Kri teče na obeh stranéh curkoma. Telegramov, ki poročajo o krvavih praskah, ne moremo priobčiti vseh, ker jih je predolga vrsta; al to je razvidno iz njih, da se tudi tu upor razširja. Turki se obnašajo po svoji stari navadi ljuto in ne prizanašajo ne moškim ne ženskam, ne starcem ne otrokom. Pri Starigradiški so na vsako krščansko hišo naložili 10 do 500 cekinov davka, katerega tirjajo neusmiljeno: „denar ali pa glavo“. Tudi tukaj pričakujejo ustajniki pomoči od Srbov, ki pa le cincajo in cincajo.

Najnovejša poročila iz bojišča po „Obzoru“: Ustajniki so 13. t. m. potolkli četo Nedjib-paše, ki je peljala hrano s Trebinj v Bileč. Napadli so tudi Turke vtaborene krog vasi Daberice, popalili 73 turških vtrjenih hiš. Turkov mrtvih okoli 200, ranjenih ravno toliko. — S Kragujevaca 13. t. m.: Adresni odbor (Srbski) se je sporazumil z vladno vojsko nočeno povedati, nego v adresi hoče povedati sultanovi vladi dosti ostre besede(!). Črnogora ne pripušča Turškim četam poti v Podgorico.

Listnica vredništva. Gospodarju Jan. Jug. v God: Ker vidimo, da ste umen in priden gospodar, ki spoznava potrebščine za kmetijstvo, zato Vam bomo živinozdravilske bukve za premijo v dar poslali, al same bukve Vam ne morejo zmirom zadovoljiti, ker je pravo spoznanje bolezni le izučnemu živinozdravniku mogoče. Zato imate prav, če mislite na potrebo v naši živinozdravniški šoli, izučnega živinozdravnika. Do tacega priti celi soseski ni ravno tako težavno, če ima kakega okoli 20 let starega pridnega mladenca, ki slovenski brati in pisati zna in kateremu soseska za eno leto po 10 do 12 gld. na mesec zloži more, da gre v šolo, ki se začne po vseh Svetih; če je tak mladenec kovač, je tem bolje. Kar se tiče Vaše želje po dobrem plemenskem biku, berite v današnjem listu poročilo iz seje družbe kmetijske, po katerem se bodo biki žlahnega plemena za polovico kupne cene na dražbo dali. —